

■ اخلاق اطلاعات در محیط دیجیتال

سولماز نوری | علی شاه شجاعی

■ چکیده

هدف: گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات تغییرات بسیاری در وضعیت دسترسی به اطلاعات ایجاد کرده است. به منظور آشنایی کاربران با مقتضیات و خصوصیات جامعه اطلاعاتی جدید و آگاهی از ضوابط و موازین اخلاقی آن در صدد برآمدها تا با معرفی اصول و موازین اخلاقی جامعه اطلاعاتی کتابداران و معاملات آن، کاربران جامعه اطلاعاتی را به رعایت آنها ترغیب کنیم.

روش/ رویکرد پژوهش: بررسی و تحلیل ادبیات تخصصی از طریق مصاحبه با کتابداران کتابخانه های پژوهشی موجود در تهران و بررسی نظریات موجود و عرفیات جامعه صورت گرفته است.

یافته ها: حق مؤلف، امنیت اطلاعات، آزادی اطلاعات، حریم خصوصی، سانسور اطلاعات، روزآمدی اطلاعات، و اعتبار و صحت اطلاعات به عنوان شاخص های اخلاق اطلاعات معرفی شده اند.

نتیجه گیری: قوانین و ضوابط، جزئی از اخلاق اطلاعات محسوب می شوند که در محیط دیجیتال تأثیرگذارند. با توجه به داده های پژوهش حاضر درباره ضوابط و قوانین اخلاق اطلاعات در محیط دیجیتال، به این نتیجه می رسیم که پیش از به کارگیری این ضوابط در محیط دیجیتال باید آنها راشناخت تادر انجام آن دقت بیشتر و هزینه کمتری صرف شود.

کلیدواژه ها

فناوری اطلاعات، محیط دیجیتال، اخلاق اطلاعات، آزادی اطلاعات، سانسور

اخلاق اطلاعات در محیط دیجیتال

سولماز نوری^۱ | علی شاهشجاعی^۲

دریافت: ۱۳۸۹/۱۰/۱۳ پذیرش: ۱۳۸۹/۸/۸

مقدمه

انقلاب فناوری اطلاعات دیدگاه ما را نسبت به دنیا عمیقاً تغییر داده است. عصر، عصر آگاهی است و سیستم‌های سایبری در جهان، قوانین مختلفی دارند که در رفتار اعضا تأثیرگذار هستند. کاربرها آزادند در هر محیط دیجیتالی سیر کنند، اما این آزادی نباید کاربر را به فضاهای غیراخلاقی هدایت کند و یا زمینه سوءاستفاده از اطلاعات را فراهم آورد.

دنیای اطلاعات در محیط دیجیتال نیاز به ضوابط اخلاقی دارد؛ به همین دلیل این ضوابط باید شناسایی و اجرا شوند تا تولیدکنندگان یا سودجویان، از اطلاعات سوءاستفاده نکنند. در این مقاله برآئیم تا با شناخت این ضوابط، اولاً سطح آگاهی عمومی را نسبت به این امر ارتقاء دهیم، ثانیاً به شکل‌گیری شرایطی کمک کنیم که اخلاق اطلاعات، بیشتر و بهتر در آن رعایت شود.

اطلاعات به معنای امروزی، پوشش دهنده ابعاد شکلی و محتوایی و در واقع راهی برای انتقال و ارتباط است. از سوی دیگر اخلاق، - بر حسب یکی از رایج‌ترین گرایش‌های موجود در جهان - دیدگاه‌ها و افق‌های رفتاری مورد پذیرش یک جامعه معین در یک زمان مشخص است؛ در حقیقت علم اخلاق، علم تمیز خوب از بد است. براساس آنچه امروزه در غرب به علم وظیفه‌شناسی معروف است، این علم مجموعه الزاماتی را دربرمی‌گیرد که برقرارکننده نظم در هر نوع وظیفه‌ای است و به همین اعتبار در همه اجتماعات، برای هر

۱. کارشناس ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی
دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات
تهران (دویست و نهصد و سی‌نول)
solmaz_noori@yahoo.com
۲. استادیار مکرر تحقیقات روزنامه
وزارت جهاد کشاورزی
shahshojaee@yahoo.com

بخش خاصی عملکردهای حرفه‌ای و شغلی معینی- به شکل مکتوب و غیرمکتوب- مطرح می‌شود (بابایی راد، ۱۳۸۴).

انگیزه اصلی این پژوهش، با تأثیر از جست‌وجوهای اطلاعاتی نگارنده در محیط دیجیتال شکل گرفته است. برای مثال، کاربری از موتورهای جست‌وجوی گوگل، یا هروغیره، در سایتهاي علمي و تخصصي، مطلب یا منبعی خاص را جست‌وجو می‌کند؛ هنگامی که قصد دارد از نتایج به دست آمده بهره‌برداری کند، دسترسی به برخی از این اطلاعات را مشکل و گاهی غیرممکن می‌بیند. به عبارت دیگر ممکن است برخی از این اطلاعات به دلایل مختلف فیلتر شده باشند و یا موانع مختلفی در بازیابی آنها وجود داشته باشد.

حال این سؤال مطرح می‌شود که چرا دستیابی به اطلاعاتی که می‌تواند راهگشای کار تحقیقاتی محققان و از آن فراتر، الهام‌بخش تأثیرات گسترده‌تر علمی در حوزه‌های مختلف باشد، به آسانی امکان‌پذیر نیست؟ بی‌شک یکی از پاسخ‌ها از سوی تولیدکنندگان اطلاعات ابراز می‌شود و آن صرف هزینه‌های گراف مالی و اقتصادی و نیز صرف زمان زیاد برای تدوین و تألیف این اطلاعات است. از این‌رو در اختیار قراردادن اطلاعات بدون اجازه مؤلف، سازمان‌های تولیدکننده اطلاعات و پدیدآورندگان و نیز بازگشت هزینه‌های مالی صرف شده، نه با موازین اخلاقی سازگار است و نه با توجه به هنجارهای اجتماعی و اخلاقی متربّع بر دریافت اطلاعات و اشاعه آن، منطقی به نظر می‌رسد.

واژه لاتین Information که در زبان فارسی معمولاً «اطلاعات» (به شکل جمع) ترجمه می‌شود، در ادبیات علمی غرب متعلق به چند دهه اخیر، در قالب‌های موضوعی گوناگونی به کاررفته است که عبارتند از: عصر اطلاعات، اقتصاد اطلاعات، مدیریت اطلاعات، سیاست اطلاعاتی، جامعه اطلاعاتی، تکنولوژی اطلاعاتی و....

عده‌ای کسب اطلاعات را صرفاً شیوه‌ای می‌دانند که براساس آن جست‌وجوها آغاز می‌شود؛ اما عده‌ای دیگر معتقدند که کسب اطلاعات نوعی قدرت است و معمولاً منظور آنها، قدرت سیاسی و یا سلطه شخصی بر دیگران است. بدیهی است که واژه اطلاعات معانی خاصی دارد و براساس ذهنیت افراد متفاوت است. مهم است که بدانیم واقعیت عینی معینی به نام «اطلاعات» وجود ندارد و این کلمه معمولاً توصیف‌کننده دسته‌ای از مفاهیم است که به اشکال گوناگونی آن را دریافت می‌کنیم؛ برخی از آنها عبارتند از: اینترنت، دیسک فشرده، کاغذ، گفتار و.... (محسنی، ۱۳۸۰، ص ۲۷-۲۸).

کاغذ و چاپ نقش مهمی در ثبت و اشاعه اطلاعات داشته و تحولات و تغییرات زیادی از طریق کاغذ و چاپ اعمال شده است. در کل می‌توان اطلاعات را با توجه به توسعه چاپ از طریق روش‌های متعددی ثبت و نگهداری کرد و در اختیار جامعه اطلاعاتی قرار داد.

با اینکه راههای متفاوتی برای کاهش مشکلات مربوط به پاسخ‌گویی به نیازهای اطلاعاتی جدید امتحان شده است، اما پیدایش رایانه و پیوندش با مخابرات بسیار پیشرفته، طیف وسیعی از امکانات را به روی جوامع جهانی گشوده است. دسترسی به اطلاعات موردنظر در میان انبوه اطلاعات از طریق رایانه، نه تنها کاری ساده است، بلکه برای ثبت، ضبط و ذخیره آنها با هزینه‌های کم، سرعتی زیاد را در اختیار داریم (هیل، ۱۳۸۱، ص ۱۲۲).

فناوری اطلاعات، واقعه‌ای بسیار مهم و ضروری است که علاوه بر مزیت‌ها، مشکلاتی را نیز به دنبال خواهد داشت. در این‌باره سه نکته مهم حائز اهمیت است:

۱. بسیاری از مشکلات مربوط به دسترسی سریع به اطلاعات و آگاهی‌رسانی، از طریق پیشرفت فناوری اطلاعات برطرف می‌شود؛

۲. محیط دیجیتال و سهولت دسترسی به انبوهی از اطلاعات، ممکن است برای کاربران مشکلاتی به وجود آورد. برای مثال، مواجه‌شدن کاربران با انبوهی از اطلاعات که تفکیک و دسترسی به اطلاعات موردنظر را بسیار مشکل می‌کند؛

۳. فیلتر شدن برخی از اطلاعات مفید که موردنیاز جامعه تحقیقاتی کشور است. اینترنت، شیوه‌های نوینی از ارتباط نوشتاری را به وجود آورده که برخی از ویژگی‌های ارتباطی قدیمی را دگرگون کرده است. نوآوری اصلی در سرعت انتقال پیام‌ها صورت گرفته است؛ با این حال اینترنت علی‌رغم حفظ ویژگی نوشتاری، صفتی خاص نیز دارد و آن ماهیت «پیوندی» یا «دورگه» آن است. با اینکه کد مورد استفاده حالت نوشتاری دارد، اما مبادله تقریباً همزمان، امکان برقراری نوعی ارتباط نزدیک به مکالمه را (شفاهی) به وجود می‌آورد، چیزی که برخی آن را «مکالمه نوشتاری» نامیده‌اند (محسنی، ۱۳۸۰، ص ۳۱-۳۰).

دیجیتالی شدن اطلاعات

دیجیتالی شدن اطلاعات برابر با غیرمادی شدن آن است که با دیجیتالی شدن آن، عملای داده‌ها حالتی غیرمادی پیدا می‌کنند و میان اطلاعات و حامل آن جدایی ایجاد می‌شود. هنگامی که کاربر متن یا تصویری را اسکن می‌کند، عملای نسخه دوم و دیجیتالی آن اطلاعات را به وجود می‌آورد؛ نسخه‌ای که به شکل دو تایی به حافظه سپرده می‌شود و می‌توان آن را ثبت، ذخیره و تکثیر کرد و یا آن را انتقال داد (همان، ص ۵۶-۵۵).

وقتی اطلاعات موجود از حالت سنتی- چاپی به صورت دیجیتالی- مجازی درمی‌آید و از طریق دستگاهی به نام رایانه قابل دسترسی می‌شود، اطلاعات محیط دیجیتال به حساب می‌آید. چنین اطلاعاتی را می‌توان در بخشی از رایانه ثبت، ضبط و ذخیره کرد و در صورت نیاز مورد بازیابی و سازماندهی قرار داد.

جهانی شدن اطلاعات تحت تأثیر فناوری

هر چند با بهره‌گیری از فناوری اطلاعات، همه دنیا می‌تواند از موقعیت‌های به دست آمده نهایت استفاده را ببرند. مسائل و مشکلات این تکنولوژی، در تمام دنیا تقریباً یکسان است. دیجیتالی شدن کارها ممکن است موقعیت‌های شغلی را کاهش دهد، اما در عوض زمینه‌های تازه‌تری از مسائل را ایجاد می‌کند. در صورتی که از اطلاعات محافظت نشود و محتويات محیط دیجیتال، پایگاه داده‌ها و اطلاعات محرمانه افراد برای اشخاص غیرمجاز علني شود، ممکن است ضررها مالی فراوانی رخ دهد و امور افراد زیادی به مخاطره بیفتد. در تمامی جهان سالانه میلیون‌ها دلار نرم‌افزار به‌طور غیرمجاز کپی می‌شوند که این امر ضربه سختی به صنعت نرم‌افزار جهان وارد می‌کند. با وجود چنین شرایطی، حقوق اساسی افراد با استناد بر قانون آزادی بیان و آزادی مطبوعات در محیط‌های دیجیتالی زیر سؤال می‌رود، بنابراین باید دنبال راه چاره بود (برادهرات^۴، ۲۰۰۳، ص ۱۱-۱۳).

درست است که جوامع اطلاعاتی با استفاده از فناوری اطلاعات نهایت استفاده و بهره را از این تکنولوژی می‌برند، اما همین تکنولوژی بسیاری از نیروهای انسانی را از کار ساقط کرده است. تکنولوژی باعث شده است که جامعه بشری جدید برای آشنایی با نحوه کار کرد آن اشتیاق نشان دهد؛ چرا که بسیاری از نیروهای قدیمی قادر به انطباق خود با این تکنولوژی نیستند. با پیشرفت تکنولوژی اگرچه به راحتی می‌توان به اطلاعات دسترسی داشت، اما صحت و درستی این اطلاعات تضمین شده نیست. تکنولوژی روز، زمینه را برای دسترسی به اطلاعات شخصی و حقوقی افراد فراهم کرده است که در برخی موارد از این اطلاعات سوءاستفاده می‌شود. بنابراین، در هر شرایطی تکنولوژی همراه خود شماری از مسائل خوب و بد را به ارمغان می‌آورد.

محیط دیجیتال

محیط دیجیتال، محیطی است که بخش عظیمی از مردم جهان، با وجود فاصله زیاد از یکدیگر، در زمان واحد می‌توانند در آن حضور و با یکدیگر معاشرت داشته باشند. در این محیط، مرزها درهم می‌شکند و فاصله‌ها برداشته می‌شود. محیط دیجیتال سبب شده است که ارتباطات فیزیکی بین افراد کاهش پیدا کند و ارتباطات دیجیتالی جای آن را بگیرد. برای مثال، بسیاری از افراد به دلیل کمبود وقت، از طریق محیط دیجیتال با یکدیگر گفت و گو می‌کنند.

کریستینا گورنیاک^۵ (۱۹۹۶) اشاره می‌کند:

کامپیوترها مرزها را نمی‌شناسند. شبکه‌های کامپیوتری برخلاف دیگر رسانه‌های جمعی، از خصیصه‌ای حقیقت‌آجنهای برخوردار هستند (نقه‌الاسلامی، ۱۳۸۸، ص ۵۴).

4. Broadhurst

5. Krystyna Gorniak

و جاسک سوچکا^۶ (۱۹۹۶) مطرح می‌کند:

دسترسی به فضای الکترونیکی نسبت به تجارت جهانی و تکنیک‌های مدیریتی به مراتب آسان‌تر است؛ چرا که تکنولوژی اطلاعات هیچ حد و حدودی ندارد. حتی دورترین کشورهای در حال توسعه می‌توانند در فضای الکترونیکی سهیم شوند و مشتاقانه منتظر فرصت‌های نوین عرضه شده توسط شبکه‌های جهانی باشند. این شبکه، تنها قلمرو آزادی در بسیاری از کشورهای غیردموکراتیک را شکل می‌دهد. همچنین فرصت‌هایی که اینترنت نسبت به ضمانت معاشرت آزادانه‌اش عرضه می‌کند، هیچ کشوری نمی‌تواند موجب شکست این برتری رقابت طلب گردد (ثقة الإسلامى، ۱۳۸۸، ص ۵۴).

در محیط دیجیتال، استفاده از اطلاعات و دسترسی به آنها فقط با مناسبات اقتصادی میسر خواهد شد. مشکلات اقتصادی و مالی، مانعی برای دسترسی برخی افراد و کتابخانه‌ها به اطلاعات خواهد شد (مطلوبی، ۱۳۸۶، ص ۱۳۷-۱۶۴).

اگرچه از طریق این محیط می‌توان به تمامی اطلاعات مبتکرانه و غیرمبتکرانه دسترسی پیدا کرد، اما ممکن است بسیاری از جوامع اطلاعاتی در جهت تأمین منافع شخصی و مالی خود، استفاده‌های نابهجه‌ای از این محیط به عمل آورند که رعایت این امر یکی از اصول اخلاق اطلاعات است.

محیط دیجیتال، محیطی است که همواره همه جوامع اطلاعاتی به آن دسترسی دارند و کارهای صحیح و ناصحیح فراوانی در آن انجام می‌شود؛ بنابراین باید در این محیط راهکارهایی برای جلوگیری از سودجویی ابداع شود و در قالب موازین و اصولی منظم، در اختیار همه جوامع اطلاعاتی قرار گیرد.

اطلاعات در محیط دیجیتال

در حال حاضر، تکنولوژی‌های نوینی مانند ارتباطات از راه دور، اینترنت و...، الگوهای شغلی تازه‌ای مثل تجارت الکترونیکی را مهیا ساخته است. اگرچه این تکنولوژی‌ها در حوزه تجارت دیجیتالی موجب رواج اطلاعات می‌شود و کانال‌های توزیعی تازه‌ای را ارائه می‌کند که درنهایت به کاهش هزینه‌ها و موافع می‌انجامد، ولی مدت زمانی است که دستیابی به تجارت بی‌نقص محتویات دیجیتالی به رویای دیرینه ناشران و توزیع‌کنندگان تبدیل شده است. توزیع اطلاعات در ساختارهای دیجیتالی، به ویژه در اینترنت مفاهیم قانونی زیادی را طلب می‌کند (سیامک، ۱۳۸۸، ص ۲۵۳).

6. Jacek Sojka

محیط دیجیتال، محیطی است که اطلاعات از انواع مختلف را در برمی‌گیرد. این اطلاعات می‌تواند به صورت متن، تصویر، نقشه، نمودار و... باشد. اطلاعات در زمینه‌های مختلف به صورت آرشیو ذخیره می‌شود و باید دریافت که از این اطلاعات چگونه و در چه زمینه‌ای می‌توان استفاده کرد و ممکن است از آنها چه سوءاستفاده‌ای شود. طبعاً در این محیط باید از اطلاعات در زمینه‌های درست بهره برد و از سوءاستفاده، کارهای نادرست و ارتباطات نابهجه پرهیز کرد. مخصوصاً این امر، به کارگیری اصولی همچون اصول اخلاقی متداول میان انسان‌هاست، تا این طریق بتوان محیط را کنترل کرد.

علم اخلاق اطلاعات

به گفته مجتبی مصباح، علم اخلاق از صفات فاضله و رذیله (خوب و بد) بحث می‌کند، که از طریق کارهای اختیاری و ارادی در انسان قابل کسب هستند. به نظر عالمان اخلاق مسلمان، هدف علم اخلاق آراستن نفس به خلق‌های پسندیده است و فعل پسندیده و کار نیک در واقع وسیله‌ای برای تحقق صفات راسخ نیکو در جان آدمی است. این دیدگاه که گوهر وجودی آدمی، نفس و روح او و کمال انسان را کمالات روحی او می‌پنداشد، ریشه در انسان‌شناسی دارد (انجمان کتابداری قم، ۱۳۸۶، ص ۱۵).

برخی از بزرگان، معنای علم اخلاق را شناخت فضایل و رذایل اخلاقی دانسته‌اند. محقق طوسی در تعریف علم اخلاق می‌گوید:

آن علمی است به آن که نفس چگونه خلقی اکتساب تواند کرد که جملگی احوال و افعال که به اراده او از او صادر می‌شود، جمیل و محمود بود (انجمان کتابداری قم، ۱۳۸۶، ص ۱۵).

به عقیده ژکس⁷، علم اخلاق عبارت است از تحقیق در رفتار آدمی بدان گونه که باید باشد. وی در ادامه می‌افزاید که علم اخلاق را نباید با علم مطالعه اخلاقیات و آداب اشتباہ کرد، زیرا علم اخلاقیات به مطالعه رفتار آدمی چنان‌که هست می‌پردازد و قوانین حاکم بر آنها را به دست می‌آورد؛ در صورتی که علم اخلاق، برعکس، بدین مهم توجه دارد که عمل آدمی برای کامل بودن و خیر را تحقق بخشد، چگونه باید باشد (انجمان کتابداری قم، ۱۳۸۶، ص ۱۶).

محمد مهدی نراقی در جامع السادات در تعریف علم اخلاق می‌گوید:

علم اخلاق، دانش صفات مهلهکه و منجیه و چگونگی موصوف شدن و متخلق گردیدن به صفات نجات‌بخش و رهاسدن از صفات هلاک‌کننده می‌باشد (انجمان کتابداری قم، ۱۳۸۶، ص ۱۶).

تحت تأثیر علم اخلاق اطلاعات، در سال‌های اخیر شاخه‌ای جدید در کتابخانه و دانش

7. Zkhs

اطلاعات ایجاد شده است. این شاخه از طریق بسط و گسترش بخش‌هایی از رشته‌های مختلف ساماندهی شده است. در ایالات متحده، شاخه‌ای از علم اخلاق اطلاعات در ۲۰ سال اخیر توسعه یافته که در آن، میان علم کتابداری و علم اخلاق رایانه تلفیقی انجام شده است. یکی از شخصیت‌های کلیدی این حوزه رویت هاتمن^۸ است که چندین اثر و مقاله در این باره نگاشته و یکی از آنها با عنوان چالش‌های اخلاقی کتابداری بسیار مشهور و تأثیرگذار بوده است. در این اثر بعضی از مسائل کتابداری عنوان شده است، از جمله: سانسور، حریم خصوصی، دسترسی به اطلاعات، تعادل در مجموعه‌سازی توسعه یافته، کپی‌رایت، استفاده از نمایشگاه، قوانین علم اخلاق و پشتیبانی از موضوع و... (فرولیش^۹، ۲۰۰۴، ص ۱۳).

جامعه امروز به طور روزافروزن از جنبه‌های آموزشی، ارتباطات، اطلاعات، اقتصاد بازار به تکنولوژی‌های ارتباطی و شبکه‌های اطلاعاتی وابسته شده است. با گسترش و نفوذ این تکنولوژی‌ها در چارچوب‌های بیرون از نهادهای علمی و پژوهشی و مبدل شدن آن به محیط‌هایی از نوع خانگی و یا اقتصادی و...، برداشت‌های تازه‌ای از رابطه اخلاقیات با آن مطرح شده است (بابایی‌راد، ۱۳۸۴).

بر این اساس نگرانی‌ها و پرسش‌های فراوانی مطرح می‌شود. یکی از پرسش‌های بنیادین این است که با توجه به فضای باز اطلاعاتی جدید - که اطلاعات افراد را از هر قید و بند ناخواسته‌ای آزاد می‌کند و گزینه‌های انتخاب پیش‌روی افراد را افزایش می‌دهد - نظام‌های اخلاقی، در چالش و کشمکش با تکنولوژی‌های اطلاعاتی و ارتباطی چگونه باید عمل کنند؟ آیا باید گناه را به تحولات ساختاری و آنان که تحولات ساختاری را آشکار و شفاف می‌کنند، نسبت دهن؛ یا آنکه به دنبال راه حل‌های منطقی و صحیح باشند تا توانند اخلاق یا به تعبیر این نوشتار اخلاق اطلاعات را به اخلاق عملی تبدیل سازند؟

امروزه اخلاق با بسیاری از حوزه‌های فعالیت انسانی ارتباط پیدا می‌کند. یکی از این حوزه‌ها، اطلاعات و یا سیستم‌های اطلاعاتی است؛ چرا که در دنیای امروز دسترسی به اطلاعات از حقوق مسلم بشر محسوب می‌شود و فقط ابزارها و سیستم‌های اطلاعاتی و ارتباطی هستند که می‌توانند این حق را برآورده کنند. جریان اطلاعات در یک کشور در حال توسعه، صرفاً به جریان آن از بالای هرم حکومت به پایین محدود نمی‌شود، بلکه هرگونه اطلاعاتی را که مردم برای ایفای نقش‌های خود نیاز دارند دربرمی‌گیرد.

اخلاق و فناوری اطلاعات

پروفسور حمید مولانا، پیرامون تأثیر انقلاب صنعتی در توازن قدرت و زندگی روزمره بشر، دو پدیده را مهم و تأثیرگذار معرفی کرده است: اول، انرژی (نفت و گاز طبیعی و انرژی اتمی

8. Robert Hauptman
9. Froehlich

یا هسته‌ای) و دیگری، توسعه و ترویج فناوری اطلاعاتی و ارتباطی (گوزلزاده، [بی‌تا]). فناوری اطلاعاتی و ارتباطی، بزرگ‌ترین تغییرات اخلاقی را در ۲۰۰ سال اخیر، یعنی از عصر روشنگری اروپا تا امروز به وجود آورده است. انقلاب فناوری اطلاعات، در اصل تغییر و دگرگونی اساسی اجتماعی و اخلاقی است. شکاف و دگرگونی‌های اطلاعاتی و ارتباطی که در نتیجه فناوری‌های جدید به وجود آمده است، بدون تردید به نارضایتی اجتماعی خواهد انجامید که در جوامع امروزی نمونه‌های آن کم و بیش مشاهده می‌شود. فناوری اطلاعات، ارزش و ضرورت‌های ویژه خود را دارد و پرسش‌هایی که در این زمینه مطرح می‌شود بسیار است. برای مثال، با ترویج و توسعه فناوری‌های اطلاعاتی، چگونه حقوق و حریم خصوصی افراد محافظت خواهد شد؟

مارتن هایدگر فیلسوف آلمانی، در رساله‌ای با موضوع «فناوری در عصر تجددگرانی»، عبارتی را با این مضامون بیان می‌کند که: «ماهیت فناوری، هرگز تکنولوژیک نیست». آنچه هایدگر و دیگران درباره فناوری نوشته‌اند و امروز بیشتر مورد توجه قرار گرفته، این مطلب است که رابطه بسیار نزدیکی بین فناوری و جامعه وجود دارد و نقش اخلاق این است که پیش‌فرض‌ها، جهان‌بینی‌ها، ارزش‌ها و تمایلات و علاقه‌های خود را درباره این دو موضوع بیان کند (گوزلزاده، [بی‌تا]).

از نظر نگارنده، رابطه بسیار نزدیکی بین فناوری، جامعه و اخلاق وجود دارد و این سه عرصه را نمی‌توان از یکدیگر تفکیک کرد؛ چرا که فناوری اطلاعات کمایش در متن تمام جوامع جاری است و برای اینکه به نارضایتی اجتماعی متهمی و آثار سوء آن گریبان‌گیر جوامع نشود، باید در قالبی منطقی که همان اخلاق اطلاعات است ارائه شود. اخلاق فناوری اطلاعات، موضوعی میان‌رشته‌ای است که بحث درباره آن نیازمند تخصص در دو حوزه اخلاق و فناوری اطلاعات است. هدف از فعالیت این رشته، پاسخ‌گویی به سؤالاتی درباره بنیان‌های ارزشی اعمال و مسئولیت‌های افراد در حوزه فناوری اطلاعات است. از آنجا که فناوری اطلاعات منشأ تحولات سیاسی-اجتماعی بسیاری است، مسائل اخلاقی نوین و منحصر به‌فردی در این حوزه پدید آمده که نیازمند بررسی موشکافانه است. فناوری اطلاعات نه تنها بر فعل و افعالات روزمره بشر تأثیر گذاشته، بلکه روش و شیوه ما را نیز متتحول کرده است.

برخی از مفاهیمی که در حوزه فلسفه اخلاق و فلسفه سیاسی کاربردی ویژه داشته، با توسعه فناوری اطلاعات دچار چالش‌هایی شده که مفهوم مالکیت، مفهوم حریم خصوصی، مفهوم توزیع قدرت، مفهوم آزادی‌های اساسی و مفهوم مسئولیت اخلاقی برخی از این چالش‌ها هستند (شهریاری، ۱۳۸۴-۱۳۸۵، ص. ۱۵۹).

با توجه به توضیحات بالا می‌توان گفت که نضوج اخلاق اطلاعات در توسعه فناوری

اطلاعات ریشه دارد. توسعه فناوری اطلاعات، زمینه‌های زیادی را دستخوش تغییر و تحول کرده است. با توجه به این تحولات، بحث اخلاق اطلاعات نیز از اهمیت زیادی برخوردار می‌شود که بیشتر به آن خواهیم پرداخت. اخلاق اطلاعات در محیط دیجیتال درباره مفهوم مالکیت، مفهوم حریم خصوصی، آزادی اطلاعات و... مطرح می‌شود.

اخلاق اطلاعات، شاخه‌ای از اخلاق کاربردی

تشخیص رفتار صحیح از ناصحیح در بسیاری از حوزه‌های عملی، بهویژه با پیشرفت‌های تکنولوژیکی پایید آمده است. تصمیم‌گیری‌های اخلاقی راه دشواری پیش روی محققان علم اخلاق و متخصصان این تکنولوژی‌ها قرار می‌دهد و چنین تصمیم‌هایی از پیچیدگی‌ها و ظرافت‌هایی برخوردار است که خود موجب پیدایش مسائل و معضلات اخلاقی می‌شود. اخلاق کاربردی زیرشاخه‌های بسیاری را در حوزه اخلاق تحت پوشش قرار می‌دهد؛ اخلاق حرفه‌ای، اخلاق پزشکی، اخلاق مدیریت و اخلاق محیط زیست مواردی از این دست هستند. کپی‌برداری نرم‌افزاری، حفظ حریم خصوصی افراد در بانک‌های اطلاعاتی، فعالیت‌های غیراخلاقی در محیط اینترنت، حفظ محیط زیست، سقط جنین، شبیه‌سازی انسان، معضلات اخلاقی مدیریت، حقوق حیوانات، نژادپرستی، تبعیض جنسی و... نیز برخی از مصادیق اخلاق کاربردی هستند.

اخلاق کاربردی، موضوعات اخلاقی را از دیدگاه یک یا چند نظریه اخلاقی تحلیل می‌کند. مسائل و موضوعات اخلاق کاربردی مطرح در اخلاق اطلاعات، از سه دیدگاه متمایز مورد بررسی قرار می‌گیرد:

۱. دیدگاه اخلاق حرفه‌ای: اخلاق اطلاعات، عرصه‌ای است که به شناسایی و تحلیل موضوعات مختلفی از جمله مسئولیت‌های اخلاقی در حرفه‌های تخصصی مرتبط با رایانه می‌پردازد. در این زمینه نقش متخصصان رایانه در طراحی و توسعه هر آنچه شامل سیستم‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری رایانه‌ای است، مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد (شقه‌الاسلامی، ۳۷:۱۳۸۸).

۲. دیدگاه فلسفی: اخلاق اطلاعات، زمینه‌ای برای تحلیل‌ها و پژوهش‌های فلسفی است. جیمز‌مور^{۱۰} محقق اخلاق اطلاعات، اخلاق کامپیوتر را چنین تعریف می‌کند: از نظر من، اخلاق کامپیوتر یک حوزه مطالعاتی پیچیده و پویاست که ارتباط میان واقعیت‌ها، مفهوم‌سازی‌ها، تدبیر و ارزش‌هارادر خصوص تغییرات دائمی در تکنولوژی کامپیوتری بررسی می‌کند (شقه‌الاسلامی، ۱۳۸۸، ۳۷).

۳. دیدگاه اخلاق توصیفی: هردو دیدگاه اخلاق حرفه‌ای و فلسفی، معیارهای

10. James Moor

هنچاری موضوعات و مسائل اخلاقی کاربردی را روشن می‌کنند. قیاس و سنجش معیارها یا مطالعات هنچاری از طریق مطالعات توصیفی انجام پذیر است.

فرض کنید در جامعه‌ای ظهور تکنولوژی جدید، ۸۰۰۰ نیروی کار را بی‌کار کند. اگر موضوع مطرح شده را صرفاً از نظر تعداد شغل‌های ایجاد شده و تعداد شغل‌های از دست رفته در جامعه تحلیل کنیم، نتیجه در نوع خود ذاتاً توصیفی است (ثقة‌الاسلامی، ۱۳۸۸، ص ۳۷). از نظر نگارنده، اخلاق اطلاعات علاوه بر اینکه با حرفه‌های تخصصی مرتبط با رایانه در ارتباط است، با حرفه کتابداری و اطلاع‌رسانی، که وظیفه اطلاع‌رسانی در جامعه اطلاعاتی را بر عهده دارد نیز قربت زیادی دارد.

اطلاعات و بهره‌گیری از آن، نه فقط به دلیل موازین اخلاقی‌ای که در آن مستتر است؛ بلکه به دلیل سهم بسیار ارزشمندی که در موازین اخلاقی سایر جنبه‌های زندگی ایفا می‌کند، بحث بسیار مهمی است. گستره‌ای از حقوق، مسئولیت‌ها و موضوعات اقتصادی و اجتماعی در این بحث دخیل است که در زیر به آن اشاره شده است (ثقة‌الاسلامی، ۱۳۸۸، ص ۳۷):

- حق جست‌وجوی اطلاعات؛
- آزادی مطالعه و انجام پژوهش؛
- حق دانستن، آزادی اطلاعات و آزادی رسانه‌ها؛
- حق دریافت اطلاعات و حدود سانسور؛
- حق مبادله اطلاعات؛
- وظایف و مسئولیت‌ها، اخلاق حرفه‌ای.

اخلاق اطلاعات یقیناً هم معنی با اخلاق چاپ و نشر نیست. اخلاق در رسانه، در قالب سازمان‌های خاص و در سطح بسیار بالاتری از مسئولیت‌های فردی قرار می‌گیرد. مبانی تئوری لیبرال که در کل مبتنی بر سه عنصر فردگرایی، حقوق طبیعی (آزادی بیان و آزادی مطبوعات) و قرارداد اجتماعی است، در این زمینه بر بازار آزاد اطلاعات و اندیشه تأکید دارد، بازاری که ملاک اصلی آن تضمین «چندگانگی» برای ظهور حقیقت است. در این دیدگاه همواره نوعی نگرانی برای چگونگی تضمین آزادی بیان در رسانه‌ها حساس می‌شود که ممکن است به ملاک چندگانگی عقايد لطمہ وارد کند. حیطه عملکرد این اخلاق بر اساس هنچارهای شکل‌گرفته و ساختاریافته سازمان‌های حرفه‌ای خاصی نظارت می‌شود (محسنی، ۱۳۸۰، ص ۱۴۰).

اصول اخلاقی در اطلاع‌رسانی

اصول اخلاقی، قوانینی هستند برای تحقیق کمال و خیر انسان. هر مرحله از این اصول به مجموعه‌ای از احکام ارزشی و تکالیف رفتاری و دستورالعمل‌های مشخصی بستگی دارد. در رشتہ و حرفه

کتابداری و اطلاع‌رسانی، تلاش‌هایی برای مشخص کردن اصول اخلاقی به عمل آمده است. تدوین اصول اخلاقی و رعایت آنها در امور پژوهش، تدریس و اطلاع‌رسانی نخستین گام‌های برداشته شده در این زمینه‌اند. برخی از صاحب‌نظران این رشتہ، مسائل اخلاقی مربوط به تولید، اشاعه و کاربرد اطلاعات را مهمن بر شمرده‌اند. عده‌ای دیگر، مسائل اخلاقی و رعایت اصول آن را به دو بخش عمده مسائل اخلاقی کلان و مسائل اخلاقی خرد تقسیم کرده‌اند و اجرای قوانین اخلاقی را بیشتر جزو وظایف تولیدکنندگان پایگاه‌ها، بانک‌های داده‌ها و میزان اطلاعاتی و ارتباطات دوربردی که در خدمت اطلاع‌رسانی همگانی است، دانسته‌اند.

اصول اخلاقی‌ای که در بحث اطلاعات قابل طرح است، می‌تواند در قالب اخلاقی حرفه‌ای قرار گیرد. هر حرفه‌ای رفتار و تعهدات مربوط به خود را دارد که برگرفته از اساسنامه آن حرفه است. اخلاق حرفه‌ای نیز بر حسب دانش و آگاهی وسیع و یک نمونه ایده‌آل از خدمت به جامعه تعریف شده است و می‌کوشد به مسائل اخلاقی حرفه‌های گوناگون پاسخ دهد. این معیارهای اخلاقی همچون نقشه‌های راهنمایی هستند که به صاحبان حرفه کمک می‌کنند تا ایده‌های خود را به روشنی ووضوح کامل ارائه کنند (چادویک، ۱۳۸۱، ص. ۸). از سوی دیگر هر سازمان و مؤسسه حرفه‌ای، برای ادامه حیات خود نیازمند ارائه رفتارها و الگوهای اخلاقی است تا بتواند پشتیبانی جامعه را در تداوم خود کسب کند و در این راه باید اخلاقی را نشان دهد که جامعه می‌پسندد.

حقوقان کتابداری امریکا در سال ۱۹۸۰ مجموعه‌ای را تحت عنوان «اخلاق حرفه‌ای در کتابداری و اطلاع‌رسانی» تدوین کردند، که بخشی از آن به اصول اخلاقی در اطلاع‌رسانی اختصاص داشت (آزاد، ۱۳۷۳: ۲۴-۲۲).

مسائل اخلاقی بحث اطلاع‌رسانی در دنیای امروز بسیار پیچیده‌تر شده است. تابر (۱۹۹۶) مفاهیم اخلاق فناوری اطلاعات را با توجه به آن روزگار مورد بحث قرار داد (همان، ص. ۶۰). این مسائل اخلاقی پس از تابر به تدریج تکمیل و مقررات جامعی در این زمینه برای سامان‌دادن روابط داخلی هر حرفه وضع شد که برخی از آنها عبارت است از:
۱. صلاحیت کتابدار یا اطلاع‌رسان، ۲. احترام به مسائل محرمانه کاربران، ۳. استقبال حرفه‌ای و آزادی هوشمندانه، ۴. بی‌طرفی، ۵. رعایت اصول اخلاقی در مسائل مالی، ۶. درستکاری اعضا (اشرفی، ۱۳۸۷).

برخی از صاحب‌نظران مسائل اخلاقی اطلاع‌رسانی را در قالب‌های تولید، اشاعه، و کاربرد اطلاعات مورد توجه قرار می‌دهند (کاپرو، ۱۹۸۵، ص. ۱۱۴-۱۱۷). امروزه برای دست یافتن به صداقت در اشاعه اطلاعات باید از بهترین و مجهرزترین ابزارهای اطلاع‌رسانی بهره گرفت. این امر پیچیدگی‌های اخلاقی زیادی را به وجود می‌آورد، به ویژه آنکه چنین ابزارهایی در

- اختیار گروهی خاص باشد. در این باره سه اصل قابل طرح است (لد^{۱۲}، ۱۹۸۵، ص ۸-۱۳):
۱. آزادی همه در استفاده از اطلاعات بهویژه اطلاعات تخصصی، مشروط به رعایت محدودیت‌های سیاسی و اختصاصی و...؛
 ۲. حفاظت از اطلاعات شخصی مربوط به تولیدکنندگان و استفاده‌کنندگان؛
 ۳. عدم تبعیض در تهیه اطلاعات و عدم جهت‌گیری عمدی از سوی تولیدکنندگان برای گمراهی استفاده‌کنندگان.

جامعه اطلاعاتی

ویلیام مارتین^{۱۳} از نخستین کسانی است که موضوع جامعه اطلاعاتی را مطرح کرده است. وی معتقد است اگرچه واژه جامعه اطلاعاتی از چند سال پیش متداول بوده، ولی هنوز درباره مفهوم و محتوای آن، تفاهم عملی حاصل نشده و حتی گاهی مشروعیت کاربرد این واژه نیز مورد تردید قرار گرفته است. او در تعریف نهایی، جامعه اطلاعاتی را جامعه‌ای توصیف می‌کند که در آن کیفیت زندگی، همانند چشم‌اندازهایی که برای تحول اجتماعی و توسعه اقتصادی درنظر گرفته می‌شود، به میزان رو به تزایدی به اطلاعات و بهره‌برداری از آن وابسته شود. به اعتقاد او در چنین جامعه‌ای، استانداردهای زندگی، الگوهای کار و فراغت، نظام آموزشی و بازار کار، کاملاً تحت تأثیر پیشرفت‌هایی قرار گرفته که در قلمرو اطلاعات و دانش‌هاروی داده است (گوزلزاده، ۱۳۸۹).

بنابر مباحث بالا می‌توان گفت جامعه اطلاعاتی، جامعه‌ای است که با توجه به توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات در محیط دیجیتال -بهویژه اینترنت- اطلاعات تخصصی و عمومی و... را بازیابی و در برخی موارد تولید می‌کند و از اطلاعات در زمینه‌های مختلف بهره‌های لازم را می‌برد. تنوع این جامعه اطلاعاتی، سینم مختلف و قشرهای مختلف جوامع توسعه یافته و غیر توسعه یافته را دربر می‌گیرد.

قواعد و اصول اخلاق اطلاعات

حق مالکیت

اگر شخص یا سازمانی، اطلاعات تازه‌ای را در جامعه‌ای پدید آورد -اگرچه همه افراد آن را نپذیرفته باشند- می‌تواند نسبت به آن ادعای مالکیت کند. محفوظ نگهداشتن اطلاعات و آن را در اختیار دیگران قرار ندادن سودی ندارد، زیرا تا در اختیار فرد یا سازمانی قرار نگیرد بهره‌برداری از آن بی معنی است و به تدریج از اعتبار می‌افتد. در این صورت فرد باید با قید شرایط، اطلاعات خود را در اختیار افراد یا سازمانهای دیگر قرار دهد تا از آن در زمینه‌های لازم بهره‌برداری شود (هیل، ۱۳۸۱، ص ۱۸۷).

12. Ladd

13. William Martin

اطلاعات - چه به صورت چاپی، چه الکترونیکی - اگر در اختیار سازمان‌ها یا افراد قرار گیرد باید با قوانین حق تکثیر از آن محافظت شود، که این خود یکی از مواری اخلاقی است. اطلاعاتِ مشمول قانون حق تکثیر را می‌توان مورد استفاده قرار داد، اما نمی‌توان از آن نسخه‌برداری یا آن را اجرا، نقل قول و ترجمه کرد. از نظر توماس جفرسون^{۱۴}، قانون حق تکثیر با هدف برقراری توازن بین منافع خالق اثر و منافع عموم مردم به وجود آمده است (هیل، ۱۳۸۱، ص ۱۹۰-۱۹۱).

حق مؤلف در محیط دیجیتال

به عقیده یونسکو، تنها زمایی پیشرفت تکنولوژیک توسعه انسانی را باری خواهد کرد که در آن همه جوانب اخلاقی در نظر گرفته شود. در این زمینه یونسکو در اکتبر سال ۱۹۹۵ (مهر ۱۳۷۴)، یک هماندیشی (سمپوزیوم) جهانی را در زمینه کپی‌رایت، صنایع فرهنگی و چالش‌های تکنولوژیک تدارک دید. این هماندیشی بر سه محور گسترده «تکنولوژی در تقاطع‌ها»، «جنیه‌های حقوقی مربوط به کپی‌رایت در عصر حاضر» و «عواقب اقتصادی و اجتماعی بزرگ‌راه‌های اطلاعاتی» تمرکز داشت (مسعودی، ۱۳۸۳، ص ۲۰).

مالکیت معنوی، این سؤال را در ذهن ایجاد می‌کند که مالک سرمایه‌های معنوی یا افکار و عقاید منتشر شده چه کسی است؟ در جوامع اطلاعاتی حاضر، افکار و عقاید و نهایتاً اطلاعات، ثروت محسوب می‌شود و به آن به دیده کالایی بالرزش می‌نگرند. نشر الکترونیک به عنوان قالبی نو برای انتشار و انتقال اطلاعات، چالش‌های تازه‌ای را پیش رو قرار داده و بد رغم حضور در گستره‌ای وسیع از سطح جهان، در برخی حوزه‌های نیز با موانع و مشکلاتی از جمله حق مؤلف دست به گربیان بوده است.

عصر دیجیتال برای حقوق مؤلفان چالش‌های جدیدی ایجاد کرده است. افاده از طریق اینترنت می‌توانند به انواع منابع اطلاعاتی دسترسی یابند. فناوری‌های جدید، سوالات زیادی را درباره کاربرد و اجرای قانون حق مؤلف پیش کشیده است؛ از جمله اینکه:

آیا نمایش مدرکی در یک مرورگر، نسخه‌برداری از اثر است؟

آیا قانون حق مؤلف فقط برای رسانه‌های محسوس و ملموس پیش‌بینی شده است؟ و استفاده منصفانه از منابع دیجیتال چه مواردی را دربرمی گیرد؟ (مطلوبی، ۱۳۸۶، ص ۱۳۷-۱۶۴). نکته اینجاست که کاربران تا چه حد مجاز به تکثیر منابع الکترونیکی موجود هستند، یا اینکه چگونه بر این مسائل نظرارت خواهد شد؟ برای جلوگیری از تضییع حقوق مادی و معنوی پدیدآورنده باید تدبیری اندیشید تا بدون ایجاد اختلال در این مجرای جدید، حقوق پدیدآورنده نیز حفظ شود.

برای حمایت از حقوق مؤلفان راهکارهایی نیز پیش‌بینی شده است، از جمله اینکه

14. Thomas Jefferson

دولت‌ها از حقوق پدیدآورندگان حمایت کنند و یا هزینه استفاده از آثار الکترونیکی را در قالب مالیات از مردم دریافت کنند. راه حل دیگر این است که براساس میزان استفاده، با وضع تعرفه از استفاده‌کنندگان هزینه دریافت شود.

امنیت اطلاعات

با توجه به نقش اطلاعات به عنوان کالایی با ارزش، لزوم حفاظت از آن در تجارت امروز ضروری به نظر می‌رسد. برای دستیابی به این هدف نیاز به طراحی سیستمی برای مدیریت امنیت اطلاعات احساس می‌شود تا از این طریق بتوان از سرمایه‌های اطلاعاتی خود محافظت کرد (سیامک، ۱۳۸۸، ص ۲۵۴).

با توجه به اینکه اطلاعات در جهان امروز بسیار بالرزش است، برای نگهداری و حفاظت از آن، نایاب آن را به راحتی و بدون ایجاد ضوابط لازم در دسترس عموم یا جامعه اطلاعاتی قرار داد. در این صورت نیازمند ایجاد سیستمی کامل و قدرتمند برای مدیریت آن هستیم تا به سهولت بتوان اطلاعات را حفظ کرد.

در عصر اطلاعات با وجود ویروس‌ها، هکرهای جاسوسی‌های بین‌المللی، واضح است که امنیت اطلاعات در محیط دیجیتال مسئله‌ای قابل بحث در حوزه اخلاق اطلاعات نیست، بلکه بیشتر امنیت منطقی^{۱۰} آن مورد نظر است. اسپافورد، هیفی و فربراج^{۱۱} (۱۹۸۹) جوان این بحث را به پنج مورد تقسیم کردند:

۱. حریم خصوصی و محرمانگی^{۱۲}؛ ۲. تمامیت، یعنی اطمینان از اینکه داده‌ها و برنامه‌ها بدون منبع موثق اصلاح نمی‌شوند؛ ۳. خدمات بی‌زبان؛ ۴. سازگاری، یعنی تضمین اینکه داده‌ها و رفتاری که امروز مشاهده می‌شود فردا نیز به همان صورت باشد؛ ۵. کنترل دستیابی به منابع (ثقة‌الاسلامی، ۱۳۸۸، ص ۷۰).

با توجه به رشد فناوری اطلاعات و شبکه‌های اطلاعاتی، فنون و روش‌های خاصی نیز برای حفاظت از منابع موجود در این شبکه‌ها ایجاد شده است. برای حفاظت از اطلاعات در شبکه‌های دیجیتالی، روش‌های مختلفی چون «به هم ریزی»^{۱۳}، «برچسب‌گذاری»^{۱۴} و «رمزنویسی»^{۱۵} در حال گسترش است (مطلبی، ۱۳۸۶، ص ۱۳۷-۱۶۴).

آزادی اطلاعات

آزادی عقیده یا آزادی بیان، ابراز آزادانه و بدون سانسور عقیده است. آزادی بیان از شاخص‌های حقوق بشر محسوب می‌شود که تحت نظر قوانین بین‌المللی ضمانت شده است. این حق به طور مشخص در بند نوزدهم قانون جهانی حقوق بشر به این شرح آمده است: «آزادی بیان:

- 15. Logical security
- 16. Spafford, Heaphy & Ferbrache
- 17. Privacy and confidentiality
- 18. Hashing
- 19. Tagging
- 20. Encryption

هر کسی حق دارد بدون ترس و واهمه باورهای خود را به هر روشی که می‌پسندد، بیان کند». البته اجرای این قانون کم و بیش در برخی از کشورهای جهان همچنان با کمبود و مشکل مواجه است. آزادی ابراز عقیده که با عنوان آزادی بیان نیز از آن یاد می‌شود، شامل آزادی در گفتار، نوشتار و دریافت هرگونه اطلاعات است (وارسته، ۱۳۸۸).

اگر حق آزادی بیان را به دنیای دیجیتال تعمیم دهیم، با حقوقی مثل: «حق جستجوی اطلاعات و عقاید گوناگون»، «حق دریافت آزاد اطلاعات و ایده‌ها» و «حق پراکندن اطلاعات و ایده‌ها» مواجه خواهیم شد.

پس از پایان جنگ جهانی دوم، ایالات متحده امریکا به عنوان تنها کشوری که در جریان جنگ کمترین آسیب را دیده بود، به منظور بسط قدرت و اعمال سیاست خود در جهان، در صدد برآمد تا از عنصر فرهنگ در دیپلماسی خود سود برد. به همین خاطر دیپلماسی فرهنگی مورد توجه خاص این دولت واقع شد و با کوشش دولت امریکا برای توجه منشور ملل متحد به تأمین و حفظ و حراست حقوق اساسی فرد، ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر تدوین شد که به دلیل فقدان ضمانت اجرایی این اعلامیه، امریکا به تدوین میثاق‌های بین‌المللی اقدام کرد. این در شرایطی بود که ابرقدرت دیگر جهان یعنی جمهوری سوسیالیستی شوروی خواهان حفظ حاکمیت ملی کشورها در برابر «آزادی اطلاعات» بود (مسعودی، ۱۳۸۳، ص ۱۶).

آزادی اطلاعات در محیط دیجیتال

در هر شرایطی در حوزه اخلاقی آی. تی.^{۲۱}، یکی از فعالیت‌های مهم، ایجاد هماهنگی بین دو مقوله آزادسازی اطلاعات و امنیت اطلاعات است. نوشهای و آثاری وجود دارند که اساس کارشان بر این است که آزادسازی اطلاعات نباید از ارزش مطلقی برخوردار شود به طوری که فردیت و حریم خصوصی انسان، و در نهایت کنترل انسان بر خود را زین ببرد. دو حد برای اطلاعات می‌توان در نظر گرفت: یکی حد قانونی که در حقوق بدن توجه می‌شود و دیگری مباحث اخلاقی که اصولاً خارج از چهارچوب حقوقی است (جوادی، ۱۳۸۳، ص ۴۱). با توجه به اینکه آزادی اطلاعات در محدوده‌ای مشخص از محیط دیجیتال تعریف می‌شود، نباید پارافراتر گذاشت و به حریم خصوصی افراد وارد شد؛ در این صورت است که آزادی اطلاعات سبب تنشی زدایی می‌شود.

در نهایت با توجه به موازین اخلاقی و آزادی اطلاعات در محیط دیجیتال، نباید حقوق و حریم خصوصی افراد نادیده گرفته و حرمت شکنی شود؛ چرا که ممکن است افراد معدودی از جامعه اطلاعاتی از آزادی اطلاعات در محیط دیجیتال سوءاستفاده کنند و وارد حریم خصوصی جامعه‌ای خاص شوند. بنابراین باید با توجه به موازین اخلاقی، قانون و ضوابطی را

21. Information technology

برای این گونه بزرگراه‌ها لحاظ کرد تا نتوان خارج از چارچوب اخلاقی عمل کرد.

حریم خصوصی و فناوری اطلاعات

در اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق بین‌المللی برای حقوق سیاسی و مدنی وجود دارد و در بسیاری دیگر از معاهدات بین‌المللی و منطقه‌ای حقوق بشر نیز بر حمایت از حریم خصوصی تأکید شده است. تقریباً تمامی کشورهای جهان در قانون اساسی خود به این حق توجه کرده‌اند. در بسیاری از کشورها نیز که در قانون اساسی آنها حریم خصوصی به صراحت مورد توجه قرار نگرفته است، دادگاهها برای محافظت از این حق، به قوانین عادی دیگر استناد می‌کنند. در شماری از کشورها که حق حریم خصوصی را به رسمیت می‌شناسند توافق‌های بین‌المللی، همچون میثاق بین‌المللی حقوق سیاسی و مدنی یا کنوانسیون اروپایی حقوق بشر، صورتی قانونی به خود گرفته است (نمکلدوست، ۱۳۸۵، ص ۲۳۶-۱۹۷).

یکی از مشکلات در زمینه فناوری اطلاعات این است که اشخاص برای اینکه حریم خصوصی خود را محفوظ بدارند، از خوف اطلاع دیگران، به اجبار از بسیاری از کارهایی که در گذشته انجام می‌دادند، دست بر می‌دارند. به نظر ناظران حقوق بشر این امر موجب محدودیت در آزادی‌های مدنی و خودمختاری و استقلال رأی افراد می‌شود که خود امری ناپسند است. این محدودیت با توجه به موارد مختلف، امری شایسته و یا ناشایست تلقی می‌شود و احکام این موارد در فرهنگ ما گاهی متفاوت با فرهنگ غرب است (شهریاری، ۱۳۸۵، ص ۱۶۰).

حریم خصوصی افراد با توجه به جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند، متفاوت است. برای مثال، حفظ حریم خصوصی در کشورهای امریکایی یا اروپایی خیلی حائز اهمیت نیست و اگر هم در گذشته یا حال عملی انجام شده باشد - صرفاً از اینکه خوب باشد یا بد - آن را انکار نمی‌کنند و سعی می‌کنند که آن عمل ناپسند دوباره اتفاق نیافتد و عمل خوب را سرشق و الگوی دیگران قرار دهند. اما در بعضی از جوامع، از جمله جامعه ایران با توجه به اصول و سنت‌ها، حفظ حریم خصوصی افراد بسیار مهم است؛ لذا در برخی موارد از این حریم سودجویی می‌شود و در مواردی نیز اطلاعات شخصی افراد تغییر پیدا می‌کند و یا انکار می‌شود. همچنین در جامعه‌ما این اجازه به جامعه اطلاعاتی داده نمی‌شود که به راحتی بتوان به اطلاعات افراد سرشناس و سایر افراد دسترسی پیدا کرد و یا اینکه از آزادی اطلاعات در این گونه محیط‌ها برخوردار شد.

حدود سانسور؛ حق دریافت اطلاعات

کنترل گردش اطلاعات و ایده‌ها در هر جامعه‌ای در سراسر تاریخ نشانه‌ای از دیکتاتوری بوده است. در قرن بیستم، سانسور از راه آزمودن کتاب‌ها، نمایشنامه‌ها، فیلم‌ها، برنامه‌های

تلوزیونی و رادیویی، گزارش‌های خبری و سایر شیوه‌های ارتباطی به‌ویژه بزرگراه‌هایی مثل اینترنت به منظور تغییر یا سرکوب ایده‌های مخالف یا تهاجمی اعمال می‌شد. دلایل اعمال سانسور متفاوت بود. مأموران سانسور، موارد متفاوتی را هدف قرار می‌دهند؛ مواردی که آنها را ناشایسته، مبتذل، کفر آمیز، فتنه‌انگیز یا خیانت بار قلمداد می‌کنند. بدین ترتیب ایده‌ها همواره به بهانه حفظ سه نهاد اساسی سرکوب شده است: خانواده، کلیسا و دولت (جمال الدین، ۱۳۸۸).

بعد دیگر سانسور استفاده از ابزار دولتی و سایر ابزار قانونی یا رسمی برای محدود کردن آزادی بیان است. سانسور از این دیدگاه، سرکوب ایده‌ها و معلوماتی است که افراد مشخص، گروه‌ها یا مقامات حکومتی آن را مضر تشخیص می‌دهند. این امر خیلی گسترده‌تر و پیچیده‌تر از جمع‌آوری فلان کتاب یا مجله و یا جلوگیری از نمایش فلان فیلم است.

با توجه به تغییر و تحولات عرصه رسانه‌ها و محیط دیجیتال و پدید آمدن تکنولوژی‌های نوین اطلاعاتی و ارتباطی، رسانه‌های مکتوب باید برای رشد و پویایی خود به طور دقیق به بازخوانی مقوله سانسور و امنیت ملی بپردازند که درنهایت مصادیق سانسور برای آنها روشن شود. به عبارت دیگر اگر امروز رسانه‌ها و محیط دیجیتال به‌ویژه مطبوعات ما دچار خودسانسوری شده‌اند به این دلیل است که آنها از بُعد سیاسی و اقتصادی و رسیدن به معیارهای حرفه‌ای با ضعف مواجه‌اند و ابستگی شدیدی به نهادهای دیگر دارند. لذا خود این مسئله سبب شده است مطبوعات در عملکرد خود بر بنای معیارهای سه گانه سیاست‌ها، قوانین و هنجارها با مشکل مواجه شوند (رضاییان، ۱۳۸۴).

محدودیت بیان در شکل‌های مختلف در همه جوامع وجود داشته است. محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های مذهبی، اخلاقی، سیاسی و...، در طی تاریخ بشر از کانون‌های مختلف اجتماعی به صورت بیان مکتوب و غیرمکتوب اعمال شده است و افراد بسیاری پرس محترم نشمردن این محدودیت‌ها جان خود را از داده‌اند.

در کشورهای به‌اصطلاح مردم‌سالار، افراد آزادند هر اطلاعاتی را دریافت کنند؛ به این معنی که دریافت منفعلانه اطلاعات با هر محتوایی جرم نیست، حتی اگر این اطلاعات امنیت ملی، حریم شخصی یا اصول اخلاقی دینی و غیر دینی را به خطر بیندازد. اگرچه اطلاعات نوعی دارایی محسوب می‌شود، دریافت اطلاعات سرقی مانند اموال سرقتی جرم نیست؛ هر چند اگر این امر به شکل فیزیکی و در قالب رونوشت یا دیسکت رایانه‌ای اتفاق بیفتند، جرم محسوب می‌شود. البته اگر کسی به عمد این‌گونه اطلاعات را جست‌وجو و از مأخذی ممنوع برداشت کند، مرتکب تخلف شده است. علاوه بر موارد مذکور، توانایی کودکان و نوجوانان عصر حاضر در دریافت انواع اطلاعات محیط دیجیتال، به‌ویژه اطلاعات مستهجن نگرانی‌هایی را به وجود آورده است که می‌تواند از جمله حدود سانسور باشد (اسپیچ ۲۲، ۱۹۹۷، ص ۴۰۸).

با توجه به این توضیحات، چنین نتیجه می‌گیریم که سانسور در برخی موارد درست و در برخی دیگر زیانبار است. سانسور اطلاعات جنسی در مورد نوجوانان، مانع رشد زده‌نگام آنان می‌شود و از خطرات و اضطراب‌های پیش‌رو جلوگیری می‌کند، اما همین سانسور (سانسور اطلاعات تخصصی) برای متخصصان یک حوزه علمی باعث می‌شود که کلیه اطلاعات موجود در امر تحقیق به خوبی در دسترس محققان قرار نگیرد و این امر می‌تواند آثار سوء و غیرقابل جبرانی بر روند تحقیق وارد کند. سانسور اطلاعات باید با ظرفی خاص و در محدوده‌ای اعمال شود که تنها از سودجویی افراد سودجو جلوگیری کند.

سانسور، عملکرد بسیار رایجی است که گاهی امکان دارد به برخی مقوله‌ها از جمله تصاویر، مطالب مخالف عفت، خشونت، مسائل مذهبی، نکات مورد اختلاف در عرصه بین‌المللی، مقام‌های عالی رتبه خارجی، حمایت جوانان و غیره محدود شود (ارتباطات و روزنامه‌نگاری، ۱۳۸۸).

در اغلب اوقات سانسور برای حمایت از نخبگان رهبری کننده یا شخصیت‌های صاحب قدرت به کار می‌رود. سانسور ممنوع کننده می‌تواند مبتنی بر قوانین خاص و بیشتر بر قدرت‌های خودسر و یا فقط مبتنی بر سوءاستفاده از قدرت باشد. امروزه نیز سانسور اطلاعات در محیط دیجیتال از طریق فیلتر یا هک انجام می‌گیرد. برای مثال، اگر شخصیت‌های صاحب قدرت و یا افراد صاحب منصب در این محیط‌ها مطلبی مشاهده کنند که به نفع شان نباشد، به راحتی مطلب را فیلتر و از دید همگان محو می‌کنند.

روزآمدی اطلاعات

با توجه به رشد روزافزون علم و کوتاه شدن دوره حیات علمی یک اندیشه، لازم است از روزآمدی اطلاعات ارائه شده اطمینان حاصل شود. توجه به تاریخ انتشار یک صفحه و تاریخ بازبینی آن - که اغلب در پایین یا بالای صفحه ظاهر می‌شود - گامی در جهت ارزیابی روزآمدی صفحه و اطلاعات آن است. الزاماً تاریخ انتشار صفحه و یا تاریخ روزآمدسازی سایت به تنها یک ملاک روزآمدی اطلاعات نیست؛ فعل بودن پیوندها، نشانی از عدم پویایی و روزآمدسازی سایت است. به علاوه، منابع مورد استفاده در متن نیز باید مورد توجه قرار گیرد، در صورت کهنه‌بودن منابع مورد استناد باید در روزآمدی مطالب ارائه شده تردید کرد. توجه به این مسئله حائز اهمیت است که به صرف کهنه‌بودن منابع مورد استناد یک متن علمی نمی‌توان خط بطلاتی بر محتوای اطلاعات بازیابی شده کشید؛ بلکه باید همزمان به متن آن علم یا رشته، طول عمر مفید اطلاعات در آن موضوع و بار محتوایی مطالب نیز توجه داشت (شریف، ۱۳۸۴، ص ۴).

امروز روزآمدی اطلاعات از اهمیت زیادی برخوردار است. جوامع اطلاعاتی که با محیط دیجیتال سروکار دارند علاوه‌نمودند که اطلاعات موردنیاز خود را به روز دریافت کنند و آنها را در کوتاه‌ترین فاصله از تولیدشان مورد استفاده قرار دهند. چه بسا این اطلاعات در کارهای پژوهشی و تخصصی مورد استناد قرار گیرد. بنابراین باید سعی شود تمامی اطلاعات حتی الامکان به روز و جدید باشد و از کسب اطلاعات قدیمی که در برخی از محیط‌های دیجیتال در دسترس عموم جامعه اطلاعاتی قرار گرفته است، دوری کرد. برای مثال، در بعضی از کشورهای غربی تمام اطلاعات شخصی افراد در طول یک روز از طریق محیط دیجیتال در دسترس عموم قرار می‌گیرد؛ مسلمًا در دیدگاه جوامع دیگر، از جمله جامعه ما این کار پسندیده نیست. در برخی از کشورهای نیز اطلاعات جدید مربوط به کشور و جامعه، بدون هیچ دخل و تصریفی در اختیار جامعه اطلاعاتی قرار می‌گیرد تا عموم از آن مطلع شوند.

اعتبار و صحبت اطلاعات

گاهی اطلاعات ارائه شده در محیط مجازی وب نه تنها صحیح نیست، بلکه گمراه‌کننده است و در مواردی مثل اطلاعات پژوهشی این گمراهی خطرآفرین است؛ بنابراین در ارزیابی اطلاعات باید بر این جنبه بسیار تأکید داشت.

تعیین میزان صحبت اطلاعات بازیابی شده، مهم‌ترین بخش ارزیابی انتقادی اطلاعات است. اغلب کاربران براساس ظاهر سایت و نوع طراحی آن به ارزیابی می‌پردازن، در حالی که طراحی مناسب و زیبای سایت، دلیلی بر صحبت محتوا اطلاعاتی آن نیست. اشتباہات تایپی و گرامری گاه محتوا را تحت الشاعع قرار می‌دهد و اطلاعات گمراه‌کننده‌ای منتقل می‌سازد. مطالبی که محتوابی قابل اعتماد ندارند، اعتبار خود را از استنادهای گیرند. اگر مقاله‌ای علمی فاقد استناد و منابع باشد، نباید محتوابی اطلاعاتی آن معتبر و جدی قلمداد شود؛ در مورد سایت‌ها نیز چنین است. اطلاعات ارائه شده در صفحات اینترنت چنانچه از طریق پیوندها مسیری برای کشف منابع و استنادها فراهم آورند، بر اعتبار خود افزوده‌اند (شیریف، ۱۳۸۴، ص ۴).

اعتبار و صحبت اطلاعات یکی از مواردین مهم اخلاق اطلاعات است که باید در محیط دیجیتال، مهم قلمداد شود. اطلاعات بازیابی شده یا اطلاعاتی که در دسترس عموم قرار می‌گیرد باید اطلاعاتی باشد که از اعتبار و صحبت برخوردار و نیز مورد اطمینان جامعه اطلاعاتی باشد.

نتیجه‌گیری

فناوری اطلاعات و ارتباطات بر همه مراحل زندگی انسان تأثیر گذاشته و توانایی او را گسترش داده است؛ علاوه بر این، باورهای رفتاری، استانداردها و عادت‌های اجتماعی را نیز تغییر داده و

ساختارهای نوینی را ایجاد کرده و نگرش مارانسبت به دنیا تغییر داده است. این فناوری، ساختار اطلاعات رانیز دگرگون کرده و سبب تغییر قوانین و ضوابط مربوط به آن شده است. این قوانین و ضوابط، جزئی از اخلاق اطلاعات محسوب می‌شود که در محیط دیجیتال تأثیرگذار است. با توجه به داده‌های پژوهش حاضر درباره ضوابط و قوانین اخلاق اطلاعات در محیط دیجیتال، به این نتیجه می‌رسیم که پیش از به کارگیری این ضوابط در محیط دیجیتال باید آنها را شناخت تا در انجام آن دقیق بیشتر و هزینه کمتری صرف شود.

هدف از تألیف این مقاله آشنایی با بحث اخلاق اطلاعات در محیط دیجیتال است، زیرا امروز اکثر پژوهشگران و محققان به جای مراجعه سنتی به کتابخانه‌ها، اطلاعات موردنیاز خود را از طریق محیط دیجیتال به دست می‌آورند. طبیعتاً رجوع فراوان به این محیط، چالش‌هایی را با خود به همراه دارد؛ برای مواجهه با این چالش‌ها و تقلیل آن به حداقل، اصول و موازینی نیاز است که در این مقاله با عنوان «اخلاق اطلاعات در محیط دیجیتال» ارائه و سعی شد تا در این زمینه آگاهی مختصری به علاقمندان داده شود. امید است در آینده به نقطه‌ای برسیم که این موازین از سوی همه کاربران در محیط دیجیتال رعایت شود.

منابع

- آزاد، اسد... (۱۳۷۳). «لزوم پایبندی به اصول اخلاقی در اطلاع‌رسانی». *اطلاع‌رسانی*, ۱۱(۱): ۲۳-۲۴.
- اشترفی، پگاه (بهمن ۱۳۸۷). «اخلاق حرفه‌ای در کتابداری و اطلاع‌رسانی». *نمایه*، از: www.persianarticle.persianblog.ir/post/71
- انجمان کتابداری قم (۱۳۸۶). *اخلاق حرفه‌ای کتابداران و اطلاع‌رسانان*. ویراسته علیرضا اسفندیاری مقدم. تهران: نشر کتابدار.
- بابایی راد، بیتا (۱۳۸۴). «اخلاق و اطلاعات». *همشهری*، ۱۲ مرداد ماه ۱۳۸۴ از: www.poldoc.ir
- ثقة الاسلامي، علیرضا (۱۳۸۸). *چالش‌های اخلاقی در عصر اطلاعات*. تهران: نشر چاپار.
- جوادی، محسن (۱۳۸۳). میزگرد «آزادی، اخلاق و امنیت اطلاعات در فضای سایبر». *کتاب ماه*، کلیات، ۸ (۸۵).
- جمال الدین (۱۳۸۸). «سانسور در مطبوعات (قسمت ۱)». *ویلگ ارتباطات و روزنامه‌نگاری*، از: www.qanet.blogsky.com/1388/03/03/post-1/
- چادویک، روث (۱۳۸۱). «اخلاق حرفه‌ای». ترجمه بهزاد حمیدیه. *رسالت*. ۲۴ مرداد ماه ۱۳۸۱.
- رضاییان، مجید (۱۳۸۴). «تعریف نامشخص و مبهم از سیات‌ها، قانون و هنجارها دلیل عدمه سانسور است». www.hamvatansalam.com/news52617.html
- سیامک، مرضیه (۱۳۸۸). «مدیریت حقوق دیجیتال: فرصت‌ها و چالش‌ها». *فصلنامه کتاب*, ۲۰(۱).
- شریف، عاطفه (۱۳۸۴). «بیان ضرورت و معیارهای ارزیابی در صفحات وب». *نما*.

- شهریاری، حمید (۱۳۸۵). «اخلاق فناوری اطلاعات». *اطلاعات حکمت و معرفت*. سال اول.
گوزلزاده، مژگان. (شهریور ۱۳۸۹). «اخلاق و حقوق در جامعه اطلاعاتی». از:
www.hamshahritraining.ir/news-3041.aspx.
- محسنی، منوچهر (۱۳۸۰). *جامعه‌شناسی جامعه اطلاعاتی*. تهران: نشر دیدار.
- مسعودی، امید (۱۳۸۳). «امنیت اطلاعات در فضای سایبر». *کتاب ماه، کلیات*، ۸ (۸۵).
- مطلوبی، داریوش (۱۳۸۶). «حق مؤلف در محیط دیجیتال». *فصلنامه کتاب*، ۲ (۲) (۱۸).
- هیل، مایکل (۱۳۸۱). *تأثیر اطلاعات بر جامعه*. ترجمه محسن نوکاریزی. تهران: نشر چاپار.
- وارسته، سعید (۱۳۸۸). «تعريف آزادی». از:
<http://bazbin.persianblog.ir/1388/5/>
- نمکدوست، حسن (۱۳۸۵). «اخلاق حرفه‌ای، حریم خصوصی و حق دسترسی به اطلاعات». *رسانه*، ۱۷ (۳۶).

- Broadhurst,R.(2003)."E-commerce & cybercrime: Issues, problem& prevention". Asia-pacific Conference on Cybercrime and Information Security, Seol, Republic of Korea.
- Capurro,Rafael (1985). "Moral issues in information science". *Journal of Information Science*, 11:113-123. from: <http://www.capurro.de/moral.htm>
- Froehlich, Thomas (2004). "A brief history of information ethics". Textos Universitaris de Biblioteconomia i Documentaci (BiD) (Catalan Digital Journal). from: www.ub.edu/bid/
- Ladd, J. (1985). "The quest for a code of professional ethics: An intellectual and moral confusion". In: *Ethical Issues in the Use of Computer*. Wads worth:Belmont.
- Speech, Free (1997). "Victory fires filtering now". *Library Association Record*, 99(8): 408. from: www.wikipedia.org